

Spm. nr. S 2921

Til indenrigsministeren (8/7 96) af:

Kirsten Jacobsen (FP):

»Vil ministeren oplyse, om Danmark ifølge internationale aftaler eller lignende er forpligtet til at modtage såkaldte »de facto-flygtninge«?»

Begrundelse

Da der muligvis findes bedre og mindre resourcekrævende løsningsmodeller på flygtningeområdet, specielt for de facto-flygtninge, ønskes oplysninger vedrørende internationale bestemmelser for de facto-flygtninge.

Svar (15/7 96)

Indenrigsministeren (Birte Weiss):

Efter udlændingelovens § 7, stk. 2, gives der opholdstilladelse til en udlænding, der ikke er omfattet af flygtningekonventionen af 28. juli 1951, men hvor det af lignende grunde som anført i flygtningekonventionen af 28. juli 1951 eller af andre tungtvejende grunde ikke bør kræves, at den pågældende vender tilbage til sit hjemland (de facto-status).

Flygtningenævnet skal bemærke, at nævnets anvendelse af udlændingelovens § 7, stk. 2, i visse tilfælde kan vedrøre situationer, hvor ansøgerens asylgrundlag falder uden for flygtningekonventionens område og dermed uden for udlændingelovens § 7, stk. 1, men hvor grundlaget for asylansøgningen er omfattet af andre internationale forpligtelser, herunder internationale konventioner.

Som eksempler på internationale forpligtelser, som i praksis kan tænkes opfyldt blandt andet ved anvendelse af udlændingelovens § 7, stk. 2, i de tilfælde, hvor ansøgeren ikke anses for omfattet af flygtningekonventionen, kan nævnes artikel 3 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention, hvorefter ingen må underkastes tortur og ej heller umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf.

Endvidere kan nævnes artikel 3 i FN-konventionen om tortur og anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf, hvorefter ingen deltagende stat må udvise, tilbagelevere (»refouleres«) eller udlevere en person til en anden stat, hvor der er vægtige grunde for at antage, at han vil være i fare for at blive

underkastet tortur, og artikel 16 i samme konvention, hvorefter enhver deltagende stat på ethvert territorium under sin jurisdiktion skal påtage sig at forhindre handlinger, som indebærer grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf, når sådanne handlinger er foretaget af eller på opfordring af en offentlig ansat eller anden person, der virker i embeds medfør eller med en sådan persons samtykke eller indvilligelse.

Spm. nr. S 2923

Til indenrigsministeren (8/7 96) af:

Kirsten Jacobsen (FP):

»Vil ministeren oplyse, om der foreligger internationale bestemmelser, konventioner eller lignende, der forhindrer, at udenlandske statsborgere opdelt på a) EU-statsborgere, b) nordiske statsborgere og c) andre statsborgere i fremtiden kan modtage lavere sociale ydelser end danske statsborgere?«

Begrundelse

De danske sociale ydelser til ikkedanske statsborgere formodes i forhold til de øvrige europæiske lande at være høje. Det må derfor antages, at en del asylsøgere ikke vælger at søge asyl i Danmark, fordi man finder kulturen, vejret, mentaliteten, samfundsstrukturen etc. tiltalende, men udelukkende, fordi Danmark har høje sociale ydelser. Der ønskes derfor en redegørelse for, om Danmark på internationalt plan eller andre steder er forpligtet til at give samme sociale ydelser til udenlandske statsborgere som til danske statsborgere.

Svar (15/7 96)

Indenrigsministeren (Birte Weiss):

Ad a) EU-statsborgere

Erhvervsaktive EU-statsborgere og deres familiemedlemmer har efter fællesskabsregler (forordning nr. 1408/71), når de er bosat i en medlemsstat (Danmark), ret til ligebehandling i forhold til landets egne statsborgere med hensyn til social sikring.